

попита тя помпата. Като каза това, тя вдигна единия си кракъ и бутна шапката отъ главата на помпата.

— „Махай се отъ тукъ, халоснице!“ — каза помпата на враната и я заплаши съ дръжката.

Враната се уплаши и хвъркна.

— „Ха, чакай да опитамъ, добре ли се ходи по вашето ново одеяло, — каза тя на полянката. — Чудесно, но защо е то безъ шарки? — азъ ще му направя ей сега.“

И враната почна да скача по снѣжната постелка и по нея се появиха чудни шарки.

Изгрѣ слънцето и отъ неговитѣ лъчи снѣгътъ заблестя съ хиляди искри по шапкитѣ на коловетѣ, по покривката на старата клюмнала беседка, по шапката на дебелата помпа и по новото меко одеяло на полянката.

Въ градината дойде истинско Рождество.

Пр. К.

